

U s n e s e n í

Okresní soud v Teplicích rozhodl dne 19. prosince 2007 v trestní věci obžalovaného **Luboše P a t e r y**, nar. 10.4.1963 v Kladně, osoby samostatně výdělečně činné, trvale bytem Běleč, Dukelská 33, okres Kladno, stíhaného pro trestný čin útoku na státní orgán podle § 154 odst. 2 tr. zákona a trestný čin pomluvy dle § 206 odst. 1, odst. 2 tr. zákona, o námitce podjatosti ze strany obžalovaného, **t a k t o** :

Podle § 31 odst. 1 tr. řádu z důvodů uvedených v § 30 odst. 1 tr. řádu se samosoudkyně Mgr. Veronika Filevová **n e v y l u č u j e** z vykonávání úkonů trestního řízení proti obžalovanému Luboši Paterovi ve věci vedené pod sp. zn. 6 T 189/2005, neboť se necítí býti podjatá.

O d ů v o d n ě n í

Dne 8.12.2005 byla proti obžalovanému podána obžaloba státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Teplicích ze dne 7.12.2005, č.j. 2 ZT 274/2005-41, pro skutek, ve kterém je spatřováno naplnění zákonných znaků trestného činu útoku na státní orgán podle § 154 odst. 2 tr. zákona a trestného činu pomluvy dle § 206 odst. 1, odst. 2 tr. zákona.

Dříve než-li soud pristoupil k zahájení nařízeného hlavního líčení ve věci, vznesl obžalovaný vůči samosoudkyni Mgr. Veronice Filevové, které byla věc dnem 28.6.2007 přidělena dle rozvrhu práce k projednání, námitku podjatosti s odkazem na jí učiněný výrok „Ústava mne momentálně nezajímá,„.

Podle § 30 odst. 1 tr. řádu je z vykonávání úkonů trestního řízení vyloučen soudce, u něhož lze mít pochybnosti, že pro poměr k projednávané věci nebo k osobám, jichž se úkon přímo dotýká, k jejich obhájcům, zákonným zástupcům a zmocněncům, nebo pro poměr k jinému orgánu činnému v trestním řízení nemůže nestranně rozhodovat. Úkony, které byly učiněny vyloučenými osobami, nemohou být podkladem pro rozhodnutí v trestním řízení.

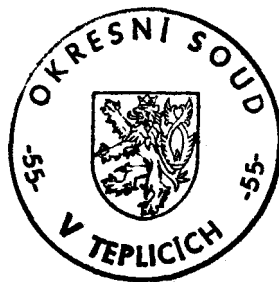
Samosoudkyně přezkoumala námitku podjatosti obžalovaného Luboše Pater a zjistila, že tato námitka je neopodstatněná. Ve vztahu k obžalovanému není nikterak podjatá, když obžalovaného blíže nezná a v minulosti se s tímto nikdy nesešla, stejně tak zde z její strany neexistuje žádná osobní vazba k projednávané věci, ani vztah ke státnímu zástupci a jednotlivým osobám realizujícím přípravné řízení, jež by byly sto vyvolat nedůvěru v nestrannost postupu soudu. Obžalovaným citovaný výrok soudkyně dle jejího názoru rovněž není důvodem k vyslovení podjatosti. Nejen, že byl tento vytržen z kontextu, ale jeho obsah odráží vázanost soudce zákonem ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, v tomto případě trestního řádu, konkrétně § 203 odst. 2, u něhož je a priori dán předpoklad souladu s Ústavou České republiky, jež soudci ukládá povinnost dbát, aby byla zachována důstojnost a vážnost soudního jednání, s čímž souvisejí i opatření soudce zajišťující nerušený průběh hlavního líčení, a tedy i dohled nad v tomto případě diskutovaném dodržení zákazu mít při sobě v budově soudu, a v jednací síni samotné především, aktivní mobilní telefonní aparát.

S ohledem na shora uvedené rozhodl soud, jak uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení lze podat stížnost do **tří (3)** dnů ode dne jeho oznámení a to ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, prostřednictvím Okresního soudu v Teplicích.

V Teplicích dne 19.12.2007

Za správnost vyhotovení:
Hana Szczygielová

Mgr. Veronika Filevová, v. r.
samosoudkyně